

[Landbrugsministeren.]

selvfølgelig anbefale de af mig stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Jeg lægger stor vægt på, at vi på baggrund af de erfaringer, der i tidens løb er indhøstet i forbindelse med kornlovgivningen, har fået indført en række praktiske forbedringer, der gør, at loven bliver lettere at administrere og kommer til at virke mere retfærdigt.

Angående det ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk side, vil jeg sige til det ærede medlem hr. Fuglsang — som var så henrykt over den samhandel, der var blevet sat i værk i forbindelse med den russiske havre, der var skaffet tilveje, og som frydede sig over den indflydelse, det ville have på det hjemlige kornmarked —, at jeg må bedrøve ham med, at det er ikke indkøbsprisen, der har betydning i så henseende. Forholdet er nemlig det, at den russiske havre, vi købte, sikkert er det dyreste kornindkøb, der nogensinde er foretaget i Danmarks historie. Jeg vil også gerne ved denne lejlighed fremhæve, at når man overhovedet har følt sig foranlediget til at foretage det omhandlede indkøb, skyldes det, at man fra visse sider gav udtryk for, at man var bange for, at vi på et senere tidspunkt af høståret skulle komme i den situation, at der blev kornmangel. Det er baggrunden for, at vi ikke turde løbe den risiko at lade være med at købe den russiske havre, selvom den var forholdsvis dyr, og man må jo sige, at en pris på 70 kr. for havre trodses alt, hvad man har set af priser i så henseende.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen havde selvfølgelig en hel del betragtninger at fremføre og beskæftigede sig også i denne forbindelse, som man kunne vente sig af ham, med grundskyld; det hører jo til det skema, hvorefter han bygger det hele op. Det ærede medlem har gentagne gange anstillet beregninger og nævnt tal, men når man ikke fra de forskellige sider har følt sig foranlediget til at gå ind på dem i enkeltheder og gendrive dem, må det ærede medlem ikke lulle sig ind i den forestilling, at det er ensbetydende med, at man har godtaget dem og anerkendt deres rigtighed. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg vil ikke påtage mig en forpligtelse til ved enhver lejlighed at imødegå de uhyrlige påstande, som han til forskellige tider spilder både sin egen og tingets tid med at fremsætte.

Oluf Pedersen: Under debatten her i tinget ved første behandling sagde jeg, at

jeg under udvalgsbehandlingen ville bede om at få en opgørelse over, hvordan man havde beregnet rugbrødsprisen i priskontrolrådet i 1951 og nu i 1952. I udvalget har man lovet mig denne beregning, men jeg har ikke fået den. Derfor vil jeg prøve på selv at få opklaret de gåder, der er.

Den højtærede landbrugsminister ved, at der stod i bemærkningerne til lovforslaget i 1951, at med en kornpris på 70 kr. ville det koste staten 92 mill. kr. at bevare den daværende rugbrødspris. Derefter sagde man, at hvis man nedsatte prisen til det, som stod i kornloven, de 50 kr., ville det give en besparelse på 36 mill. kr. Derefter kommer man og siger, at der er ikke kommet en nedsættelse på 36 mill. kr., men i stedet er udgiften steget til 104 mill. kr. Så spørger jeg: Hvordan er det gået til? I bilaget til betænkningen, som medlemmerne såvidt jeg ved, ikke har fået endnu, foreligger en opgørelse, hvorefter det kun drejer sig om $\frac{7}{12}$ af året. Så kan man ikke regne med en besparelse på 36 mill. kr., så må man regne med 21 mill. kr. Men det har man ikke sparet, og forklaringen har man også givet her, idet man siger, at der er en merudgift til bagerne, de har fået 5 mill. kr. Så er der udgiften til de 16 000 t rug, man har måttet købe, fordi der er stigning i forbruget af rugmel, antagelig på grund af opfostring — anden forklaring har vi i hvert fald ikke fået —, det har kostet 10 mill. kr., og så er der udgift til lagerleje og tørring, det har kostet 12 mill. kr.; det giver 27 mill. kr. i tab, som man har regnet forkert, det tror jeg selv den højtærede landbrugsminister vil indrømme. Skal vi nu regne med, at de 27 mill. kr. også går på de $\frac{7}{12}$ af året, kan vi jo nå op på et halvt hundrede millioner kroner i spild. Det er en af forklaringerne.

Men jeg vender tilbage igen til de tal, der foreligger: en kornpris på 70 kr. og en rugbrødspris på 1 kr. 17 øre. Så siger man, at det vil give en besparelse, når man går ned til 54 kr. Man venter med rette, at når man udskriver 4—5 mill. tdr., må der blive en stor besparelse. Så viser det sig, at man ikke på grund af udskrivningen af korn til lavere pris, til trods for at rugbrødsprisen er uforandret, har fået en besparelse, men at udgiften er steget fra 92 mill. kr. til ifølge den sidste opgørelse, vi har fået, 104 mill. kr., altså 12 mill. kr. mere. Og det har den højtærede landbrugsminister ingen forklaring kunnet give på. Enten kan den højtærede minister ikke, eller også vil den højtærede minister ikke; jeg er mest tilbøjelig til at tro, at begge dele